

Det kongelige olje- og energidepartement
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Vår ref.
16/8004- 3

Deres ref.
16/3582

Vår dato
17.02.2017

Vår saksbehandler
Toril Fjær Solbakk
992 71 904, tfs@statskog.no

Høringsuttalelse til forslag til endringer i vassdragsreguleringsloven

Det vises til departementets høringsbrev av 18. november 2016.

Statskog SF ønsker å knytte noen bemerkninger til forslag til ny § 30, 5. ledd i vassdragsreguleringsloven (tidligere § 16 nr. 5, 3. ledd).

Ny § 30, 5. ledd foreslås med følgende ordlyd;

«Den årlige erstatningen skal følge eiendommen, og kan ikke særskilt overdras, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg. Blir eiendommen delt, følger hele erstatningen hovedbruket, med mindre det utskilles et selvstendig gårdsbruk. I så fall avgjør departementet om og i tilfelle hvordan den årlige erstatningen skal deles. Dette ledd gjelder for konsesjonspliktige tiltak etter § 3 annet ledd.»

Statskog ønsker å påpeke de praktiske utfordringer denne bestemmelsen medfører i de tilfeller der eiendommer med slike påhvilende erstatninger skal selges.

Foretaket igangsatte etter kjøp av Orklas skogeiendommer i 2010 en prosess med større gjennomgang og effektiv arrondering av foretakets eiendommer. I perioden 2011-2020 gjennomføres derfor et omfattende salg av skog- og utmarkseiendommer for å effektivisere driften i foretaket.

I flere av disse tilfellene hviler det årlige fallerstatninger på de aktuelle eiendommene. I hovedsak har denne fallerstatningen vært begrenset, og utgjort en liten andel av den totale eiendomsverdien. I enkelte tilfeller ser en imidlertid at fallerstatningene utgjør størstedelen av eiendommens verdi. Dette medfører, på bakgrunn av overnevnte bestemmelse, at disse eiendommene i realiteten ikke er salgbare, da en eventuell salgssum vil bli av en slik størrelse at kjøperkretsen vil bli ikke-eksisterende.

Det foreligger etter lovverket en mulighet til innløsning av de årlige erstatningene. Der erstatningen overstiger en viss størrelse kreves imidlertid enighet mellom grunneier og utbygger. Statskogs erfaring er at utbygger ikke ønsker å innløse slike erstatninger, da dette etter det en erfarer kan innebære visse skattemessige ugunstige følger for utbygger.

En oppfatter videre at bestemmelsen etter sin ordlyd kun gjelder erstatning utmålt i rettslig skjønn. Erstatning i henhold til minnelig avtale vil så vidt en kan se derimot ikke være underlagt en slik begrensning. Dette vil i så fall innebære en vesentlig ulik praksis for ellers like tilfeller. I denne

sammenhengen kan videre påpekes det faktum at oreigningslovens alminnelige regler ikke inneholder en slik regel. Dette gir slik foretaket ser det en unaturlig differensiering i praksis.

Statskogs erfaring er videre at det foreligger stor usikkerhet vedrørende den praktiske anvendelsen av regelverket hos grunneiere, kommune og tinglysningsmyndighet.

En ønsker avslutningsvis å påpeke at det slik foretaket ser det vil knytte seg andre hensyn til jordbrukseiendommer enn det vil for rene skogeiendommer i slike tilfeller. En skogeiendom vil ikke i samme grad være påvirket av ulemper som følge av vassdragstiltak, og eventuelle ulemper vil være et forhold som en kjøper må vektlegge ved inngivelse av bud på den aktuelle eiendom. Dersom forslaget om å videreføre denne bestemmelsen opprettholdes, anmoder Statskog på denne bakgrunn om at departementet ser på muligheten for en nyansering av ordlyden som ivaretar de ulike hensynene som knytter seg til disse eiendomskategoriene.

Med hilsen

Toril Fjær Solbakk
advokat /seniorkonsulent

Dette dokumentet er elektronisk signert

Vedlegg: 0